

door Jaco Meijer

Een avondje breicafé

De rubriek die overal in Maastricht kan opduiken. Met een bijzondere kijk op de dingen, of bijzondere dingen te kijk.

Easton Conrads is in het breicafé bezig om een vestje te breien voor zijn nichtje.

foto Annemiek Mommers

Voor dat je het weet heb je een nieuwe trend gemist. 'De breicafés schieten als paddenstoelen uit de grond', stellen de oprichters van het nieuwe Breicafé Maastricht in hun uitnodiging voor de start van hun wekelijkse breibijeenkomsten op donderdagavond. Het wekt bij mij nostalgische herinneringen. Mijn oma's hebben vroeger heel wat geitenwollen sokken voor me gebreid. Jawel, het is heus waar, vroeger maakten mensen hun sokken zelf. Ook op mijn lagere school werd druk gehaakt, gepunnikt en uiteraard gebreid. Eind jaren zeventig werd dat nog heel belangrijk gevonden, ook voor jongens.

Afijn, zo stapt uw *Stadsgeluiden*-verslaggever deze donderdagavond schuin tegenover de pornoshop aan de Hoenderstraat binnen bij FabLab Zuid-Limburg waar het

breicafé is. FabLab is een creatieve open werkplaats met als doel dat mensen hier bijna al het denkbare kunnen maken.

Bij de start van het breicafé is juist geprobeerd om de wat technische uitstraling van de werkplaats te verdoezelen, vertelt Frits Hoff van FabLab. De zussen Roxanne en Mirreille Batta die het wekelijkse breicafé beginnen, hebben snel vrolijke modeposters van een wolmerk op gehangen en een uitstalling van wol gemaakt. Tientallen, bijna uitsluitend vrouwelijke breiers strijken met hun wol neer aan een lange tafel met schemerlampjes en koekjestrømmels. Van elkaar leren, elkaar ontmoeten, jong en oud mixen; dat zijn wat doelen van het breicafé volgens de zussen Batta. Ietwat schokkende mededeling: Maastricht heeft al een ander breicafé, zo hebben de zussen net ontdekt. Wie zei ook alweer dat brei-

cafés als paddenstoelen uit de grond schieten? In café Tribunal komt eens in de twee weken op dinsdagavond een groep breiers bij elkaar. Sterker nog: de 25-jarige interieurarchitect Farina Frank ver-

'Mensen willen de huiselijkheid weer opzoeken'

telt druk hakend aan haar pannelap dat ze ook in Tribunal meedoet. „Het geeft voldoening als je zelf iets kunt maken met een vaardigheid die je zelf hebt geleerd”, be-toogt ze enthousiast. Even wordt uw verslaggever nog bijna aan de breinaald geregen door een persoonsverwisseling. Enkele dames hebben eerder in de week een column in deze krant ge-

lezen waarin collega Ivo Kok zijn afschuw over handvaardigheidsles uitte en alvast weigerde naar het breicafé te gaan. Ze denken dat hij nu voor hen zit. Nee, ik heb helemaal niets tegen breien, verzeker ik ze snel.

Waar komt die hele brei-hausse toch vandaan? Volgens Frits Hoff heeft het ook met de economische crisis te maken. „Mensen willen de huiselijkheid weer opzoeken, terug naar de basis. Met je handen zelf iets maken. Maar dit is niet zomaar een gezellig theebransje. We gaan hier nog brei- en naaimachines aanschaffen. Mode wordt als vak op de kunstacademie gegeven en het kan ook een rol spelen bij Maastricht Culturele Hoofdstad 2018.”

Hij wijst op een hoekje met vilten producten van Kim Nijsten uit Bunde die via internet over de hele wereld worden verkocht. Roxanne Batta heeft zelf de wol- en handwerk-

winkel Het Zwarte Schape in Margraten en is dus ook professioneel bezig.

Ja, in het breicafé kun je gezellig zitten tutten met je breiwerkje, maar ik raak ook onder de indruk van de vakmatige kant van al dat handwerk. Zo loopt hier de 37-jarige beroepsbreier Maartje Boer rond die breistudio Strikks heeft opgezet en tevens breidocent is aan de Maastrichtse kunstacademie. Ze vertelt over de grote variatie aan garens, steektechnieken, structuren van grof tot fijn.

Tussen meer dan dertig dames zit ook een man te breien. Easton Conrads (26) maakt een roze vestje met capuchon voor het dochtertje van zijn zus. „Ach, ik doe het voor mijn zus hoor. Die wil het weer leren.” Het was een leerzaam avondje. Nu maar hopen dat ik in mijn stuk geen steken heb laten vallen. Die breipennen zijn geduchte wapens...